

*Aknay János
Barna Gábor
Dragonits Márta
Eperjes Károly
Kárpáti Tamás
Kisléghi Nagy Ádám
Kókay Krisztina
Kruppa Gábor
Láng-Miticzky Katalin
Lázár Kovács Ákos
Legeza László
Madarassy István
Mezey Katalin
Nemcsics Ákos
Petrás Mária
Popova Aleszja
Prokopp Mária
Rieger Tibor
Sapszon Ferenc
Simon András
Szikora József
Terdik Szilveszter
Török Máté*

MŰVÉSZETTEL ISTENHEZ

Láng-Miticzky Katalin

A VILÁG ISTENSZÖTTE SZÖNYEG

Közismert, hogy maga a szövés több ezeréves múltra tekint vissza. Az ember nemcsak saját magát, hanem épített környezetét is felöltöztette állati vagy növényi eredetű, organikus szerkezetű anyagokkal. A fonalakból anyagok, kelmék készülnek, de szülehetnek díszítő funkciót is betöltő falikárpitok, művészi textíliák.

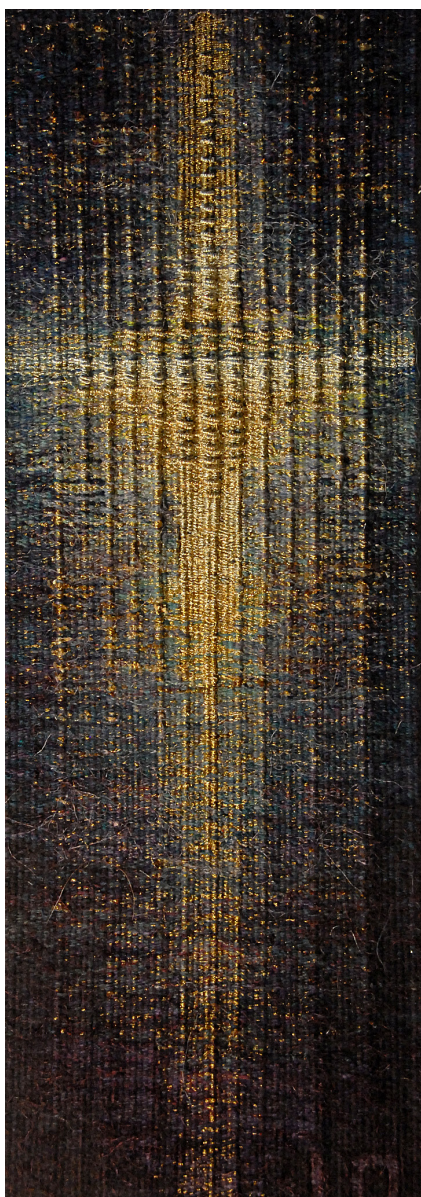
A falikárpit, a párizsi Gobelin testvérek festő- és szövőműhelye után elnevezett gobelin, olyan színes, szövött figurális, vagy ornamentális díszítésű textil térelhatároló, illetve melegítő funkciót is betöltő közösségi és magánlakóterek reprezentációs textilműve volt, amelyet elsődlegesen világi környezetben állítottak ki, főurak és királyok magasztalására. Másfelől szakrális céllal templomterekbe is készültek szövött falikárpitok, általában biblikus témákkal.

A textil később nagy átalakulásokon ment át.

A 19. század végén és a 20. század elején alkalmazott művészetnek számított, sokáig az építészet szolgálóleányának is tartották. A nagy átalakulás Ferenczy Noémi nevéhez fűződik, aki a kollektív műfajú gobelint individuális műfajjá kívánta tenni. Munkáit végig egy kézben tartotta, maga festette a kárpitok kartonterveit, maga szötte és maga alakította szövés közben is a tervet.

Az 1960-as években több műfaj is, így a textil is számos szempontból reneszánszát élhette. Egyrészt az akkori kultúrpolitikának köszönhetően a hatalmi reprezentáció eszköze lett, számos mű készült minisztériumi székházakba, szál-

*Az előző oldalon:
Terejtés*

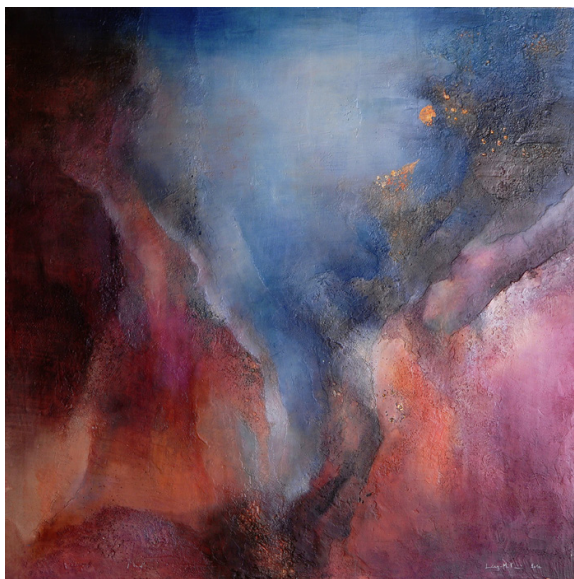
lodákba, művelődési házakba. Másrészt már ekkor készültek elvont, absztrakt művészi munkák, nonfiguratív alkotások.

A nagy áttörés az 1970-es években érkezett el a falikárpit megújulása számára. Számos kísérletezés után az alkalmazott művészeti ággént számon tartott falikárpit ekkor vált individualizált, képzőművészeti műfajjá. A legfontosabb, hogy ezek a kárpitok, szövött textilképek a gondolatiságra, az elméleti alapra, a koncepcióra épültek, amelynek háttérében a művész egyénisége és művészi szándéka állt, így a kárpit autonóm művészi műfajjá avanzsálódott. Hálás vagyok, hogy ebben a közegben kezdetem pályámat.

Magam is vallom, mint képzőművészeti felfogású alkotó, hogy az autonóm textilművészet alkalmas gondolatok, érzelmek, üzenetek művészi megfogalmazására, éppen úgy, mint bármely más művészeti ág.

Keresztény hitem szerint vallom, hogy képességünk Isten ajándéka. Nem a mi érdemünk. Ki-ki annyival gazdálkodik, amennyit kapott. De az már az én felelősségem, hogy hogyan élek vele, mire használom. Zaklatott és szellemileg egyre sötétező korunkban az evangélium világosságát, az örömhírt szeretném tovább adni, a békesség útját felmutatni. Nincs semleges művészet, minden ábrázolás mögött világnézet, filozófia vagy hit rejtőzik, mely befolyásolja szemléletünket. Megszólít és válaszra vár. A néző feladata, hogy összegezze, befejezze a művet.

Elhívásomat szolgálatra kaptam, munkáimmal Isten keze nyomát szeretném láttatni. Sokszor a természetből, a terem-

Fent:
Kék Kereszt

Balra:
Univerzum

Jobbra:
Kráterek

tett világból meríték, mely minden részletében gyönyörű. De nem a közvetlen látványt rögzítem, hanem átszűrve, a gondolatok és formák összecsengésében új világot alakítok ki.

A természet csodáira nyitott képi megfogalmazás fontos cél számomra, így arra vállalkoztam, hogy a világ teremtésének legelső mozzanatairól készítsek képi variációkat. Így született meg a „Teremtés” sorozat, a „Kozmosz”, az „Univerzum” sorozat.

Majd a Földre, mint égitestre koncentrálnak, alkotom meg néhány munkámat, aztán a földnek, mint az élővilágnak sajátos élő dinamikájára – mint a vulkánok, lávák, vizek, viharok és más történésekre – irányítom a kedves néző figyelmét.

Legszívesebben bibliai témákat dolgozok fel, annak üzeneteit próbálom közvetíteni.

Egyik utolsó munkám egy nagyméretű Triptichon. Összefoglaló neve: „Az Evangélium”. A reformáció 500 éves évfordulójára készítettem ezt a világtörténelem legnagyobb hatású eseményének kiábrázolását. Ez a Triptichon azt a jelenetet, eseménysort ábrázolja, mikor Krisztus meghal a kereszten. Elsötétül az ég, hatalmas földrengés támad, a sziklák meghasadnak, a sírok megnyílnak. A templom kárpitja tetejétől az aljáig kettéhasad.

A jeruzsálemi templomban két függöny volt. Itt a belső kárpitról van szó, ahova senki sem mehetett be, a főpap is csak egyszer egy évben. Ennek a kárpitnak a meghasadása arra utal, hogy megnyílt az út az Istenhez. A bűnös ember

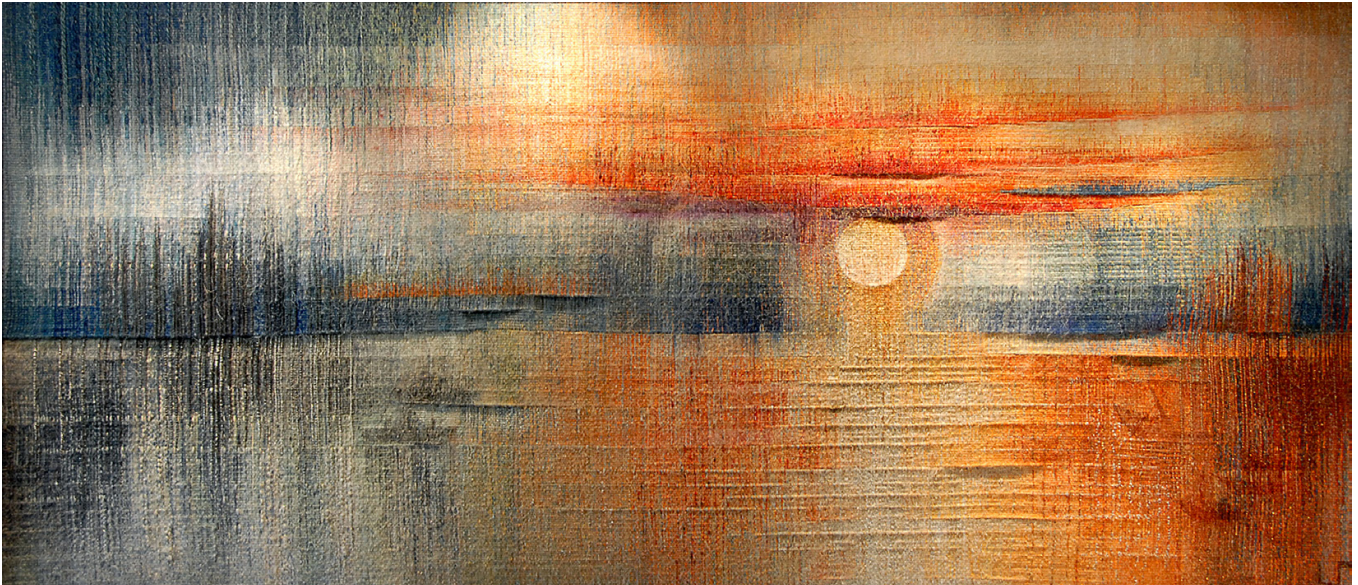

Fent:
Arany
Kereszt

Balra:
Kozmosz

Jobbra:
Kozmosz

Napkelte a Balatonon

mehet az Atyához, Krisztus érdeméért. Ebbe az egész világ belerendül.

A trilógia két mellékalakjának a címe: ...és belerendült a föld... és megremegett az ég... Ez a két mű azt ábrázolja, hogy kozmikus erejű dolgok történtek. A színek utalnak a földre, meleg barnák, okkerek... A 45 fokos bemetsződések a nagy erejű rengést jelzik. Ugyanúgy jelenik meg az égnél, a színek nyilván az ég kékjei és árnyalatai. A színek a kárpitok alján még mélabús sötétek, majd kivilágosodnak és megjelennek az aranyak és ezüstök reményt adó színei, hiszen Krisztus változáshalála az emberiség legnagyobb örömhíre és reménysége.

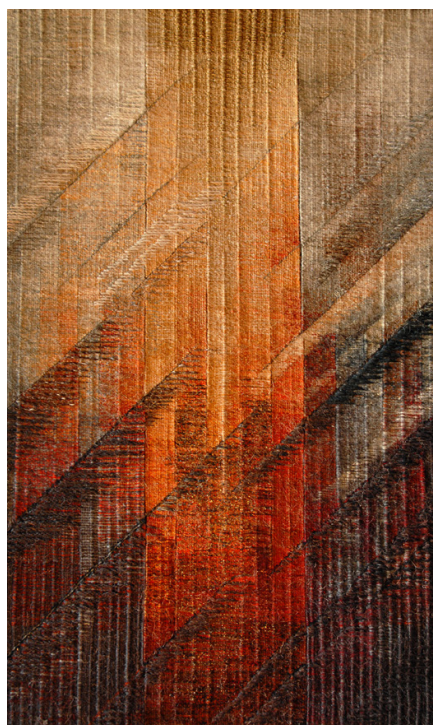
A középső főalakon felsejlik Krisztus alakja és a kereszt is, a színek felragyognak, a felület teljesen nyugodttá válik, és reményeim szerint hirdetik az evangéliumot, mely minden ember

Évszakok, nyár

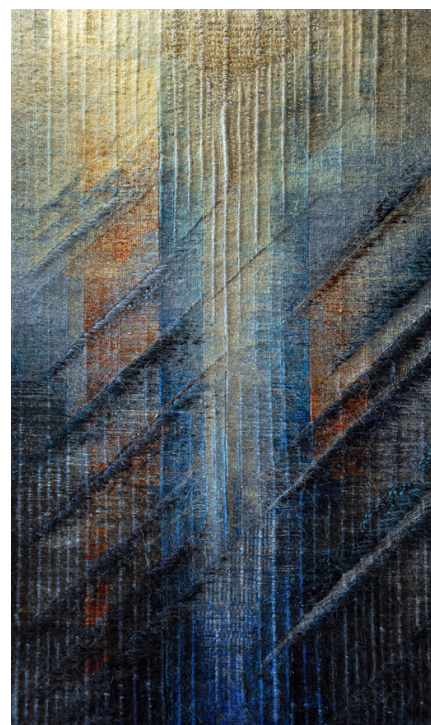
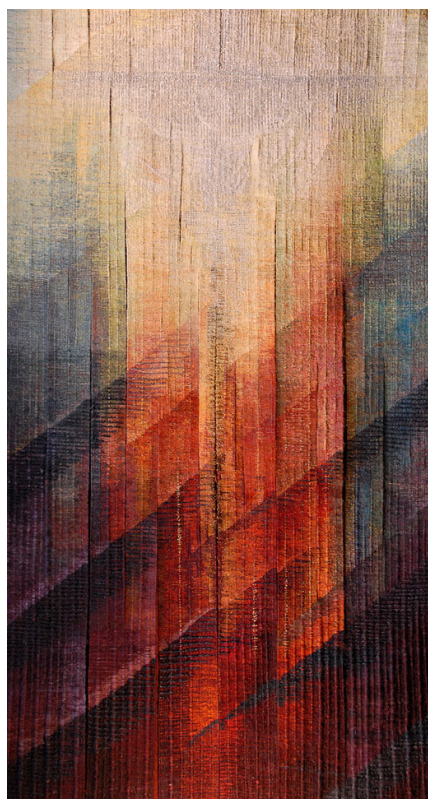

nagy reménye és lehetősége.

Mivel munkáim nonfiguratívak és elvontak, befogadásuk sokszor nem könnyű, így a címadások, bibliai idézetek és néha versek is segítenek, hogy befogadóra találjanak. A Biblia tanítása szerint, mely nekem zsinórmérték, a „hit ... hallásból fakad, a hallás pedig Krisztus tanításából” (Róm 10,17), munkáimon

„...és beleremegett a föld...”

„...és beleremegett az ég...”

A Kárpit kettéhasadása

keresztül én csak útmutató lehetek Isten megismerésére és befogadására, de nagy ajándéknak tekintem, hogy Isten munkatársa lehetek.

Tűzoszlop és Kereszt

Lavina

